

تاریخ انتشار: دوشنبه 1 اردیبهشت 1393

روایت موسویان از علت مخالفت با ابوطالبی

«جنگ جملات در توافقنامه نهایی پیش روی مذاکره کنندگان است» این را حسین موسویان، عضو اسبق تیم مذاکره کننده هسته ای کشورمان می گوید. همیشه متن ها، یادداشت ها و مصاحبه های او محتوای گزارش های روزنامه ها و سایت های ایران است. خبرنگاران حوزه سیاست خارجی از توانایی و اطلاعات او در 6 ماه گذشته در تدوین گزارش های خود بهره بسیاری گرفتند.

به نوشته آرمان، بی تردید پژوهشگر دانشگاه پرینستون آمریکا یکی از موثق ترین منابع اطلاعاتی برای روزنامه نگاران و گزارش نویسان مذاکرات هسته ای در روزنامه ها در شرایطی است که مقامات وزارت خارجه از مصاحبه های تحلیلی طفره می روند. یکی از دلایلی که حسین موسویان را تبدیل به یکی از موثق ترین منابع اطلاعاتی و تحلیلی رسانه های خبری می کند اطلاعات به روز و البته تجربه اش است. در عین حال از آنجا که این پژوهشگر آمریکا را به عنوان محل زندگی خود انتخاب کرده است و در این کشور تحقیق و پژوهش انجام می دهد می توان گفت آگاه ترین کارشناس نسبت به مسائل آمریکاست. به همین دلیل خبرنگاران و تحلیلگران سعی می کنند به هر صورت ممکن با معاون پیشین شورای عالی امنیت ملی در آمریکا ارتباط برقرار کنند و از طریق این پژوهشگر بتوانند بر غنای تحلیل های خود بیفزایند.

امیرحسین موسویان در سال ۱۳۳۶ در یک خانواده مذهبی در کاشان متولد شد و در سال ۱۳۵۵ برای ادامه تحصیل راهی دانشگاه ایالتی کالیفرنیا در سکرمنتو شد، و در حالی که یک ترم به پایان تحصیلات او مانده بود با پیروزی انقلاب ایران ۱۳۵۷ به ایران بازگشت. او در آمریکا عضو انجمن های اسلامی دانشجویان ایرانی در آمریکا یعنی همان جایی که دکتر ظریف همکار سابقش در شورای عالی امنیت ملی حضور داشت بود وی پس از بازگشت به ایران بلافاصله به عضویت حزب جمهوری اسلامی درآمد. در سال ۱۳۶۰ به حکم شهید بهشتی مسئولیت تهران تایمز را که پیشتر در اختیار صادق قطب زاده بود برعهده گرفت که این مسئولیت تا سال ۱۳۶۹ ادامه یافت. او همچنین از بنیانگذاران روزنامه رسالت در سال ۱۳۶۴ بود و تا سال ۱۳۶۹ عضو شورای مرکزی این روزنامه بود. در سال ۱۳۶۴، از سوی آیت ا... هاشمی به سمت مدیرکل امور مالی و اداری، سرپرست ادارات کل و رئیس سازمان اداری مجلس منصوب شد و تا سال ۱۳۶۷ این مقام را بر عهده داشت در همین سال به وزارت خارجه رفت و به ریاست اداره اول غرب اروپا منصوب شد. یک سال بعد علی اکبر ولایتی او را به مدیرکل غرب اروپا ارتقای مقام داد. زمانی که دکتر حسن روحانی مسئولیت پرورده هسته ای ایران را بر عهده داشت موسویان را به عنوان رئیس کمیته بین الملل به همکاری دعوت کرد. وی عضو ارشد تیم مذاکره کننده هسته ای بود و سخنگوی هیات ایرانی به شمار می رفت. با شروع کار دولت محمود احمدی نژاد و پس از پایان کار تیم قبلی مذاکره کنندگان، مسئولیت موسویان نیز به پایان رسید و جای خود را به جواد وعیدی داد. موسویان که از منتقدان تیم مذاکره کننده هسته ای در دوران ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد و حضور علی لاریجانی در رأس تیم مذاکره کننده هسته ای بود. پس از چالش های فراوان موسویان ایران را ترک کرد و رحل اقامت در پرینستون آمریکا گزید.

مخالفت کنگره و سنای آمریکا با ویزای ابوطالبی در شرایط حاضر خبر مهم رسانه های جهان است. با توجه به تجربه و دانش حضرتعالی چرا آمریکا در شرایط حاضر که گفت وگوهای هسته ای برقرار است تصمیم گرفته موضوع ویزای آقای ابوطالبی را پیش بکشد؟

به نظر من این یک مخالفت غیر منطقی و یک دردسر غیرضروری و البته بی سابقه بود که کنگره آمریکا در مورد ویزای یک دیپلمات برای ماموریت سازمان ملل وارد عمل شده و قانون به تصویب برساند. کنگره آمریکا از توافقنامه هسته ای ژنو به شدت عصبانی بود. تلاش های زیادی کرد که در اجرای آن اختلال کند. دو سه ماهی تنش سنگین بر سر این مساله بین کنگره و دولت اوپاما ادامه یافت که نهایتا مقاومت و قاطعیت اوپاما و حمایت افکار عمومی آمریکا موجب شد که کنگره عقب نشینی کند. موضوع آقای ابوطالبی فرصتی برای کنگره بوجود آورد که تلافی کند زیرا موضوع گروگانگیری دیپلمات های آمریکایی در افکار عمومی این کشور یک مساله حساسی است. دولت اوپاما هم نخواست که این مساله تبدیل به یک چالش جدید با کنگره شود که افکار عمومی از کنگره حمایت کند و او بازنده این بازی باشد. چند ماه دیگر انتخابات کنگره انجام می شود و دو طرف برای جلب افکار عمومی تلاش می کنند.

آیا تنش جدید بر مسیر گفت و گوهای هسته ای ایران و 5+1 تاثیر می گذارد؟

هر دو دولت ایران و آمریکا مایل نیستند که مذاکرات هسته ای تحت تاثیر مسائل جدید قرار گیرد. تهران و 6 قدرت جهانی عزم جدی برای رسیدن به یک توافق جامع و نهایی هسته ای را دارند.

چالش جدید در حالی است که آقای ظریف نسبت به آینده مذاکرات خوشبین است. به نظر شما تنظیم پیش نویس توافقنامه هسته ای در ماه آتی را چه چالش هایی تهدید می کند؟

هم آقای ظریف و هم 6 قدرت جهانی نسبت به مذاکرات خوشبین و امیدوارند. من فکر می کنم که دو طرف مذاکره کننده درک کرده اند که حداکثر امتیازاتی که باید بدهند و می توانند بگیرند، چیست. هر دو طرف یعنی ایران و 5+1 آماده اند تا توافق نهایی را ظرف دو سه ماه تمام کنند. اما واشنگتن و تهران هر دو بیشتر نگران مشکلات و مخالفت های داخلی هستند در عین حال برخی از کشورهای عرب و رژیم صهیونیستی، مرتب بنزین روی آتش مشکلات داخلی تیم مذاکره کننده آمریکایی می پاشند. به عقیده من و بسیاری از تحلیلگران آقای ویلیام برنز نفر دوم وزارت خارجه آمریکا نقش کلیدی در پیشبرد مذاکرات داشته است. به هر حال واقعیت این است که آقای برنز می خواهد در مهر ماه بازنشسته شود. امیدوارم که توافق نهایی تا آن موقع حاصل شده باشد چرا که غیبت نفر دوم وزارت خارجه آمریکا می تواند بر روند گفت و گوها موثر باشد. به هر حال امیدوارم تا آن موقع توافقنامه هسته ای میان ایران و 6 قدرت جهانی حاصل شده باشد.

همانطور که بهتر می دانید از جمله این چالش ها آماده کردن متن توافق پیشنهادی و توافق بر سر جملات و کلمات کلیدی آن است. ممکن است دو طرف برداشت های متفاوتی از توافقنامه پیشنهادی داشته باشند. متن توافقنامه پیشنهادی باید چگونه باشد تا دو طرف بتوانند به توافق برسند؟ و به نظر شما مهم ترین چالش میان ایران و 6 قدرت جهانی بر سر چیست؟

از نظر من کلیات توافق نهایی بر چهار اصل استوار خواهد بود:

1) پذیرش غنی سازی در داخل خاک ایران از سوی قدرت های جهانی

2) رفع تدریجی تمامی تحریم های یکجانبه و چندجانبه از سوی قدرت های جهانی

3) پذیرش بازرسی های مورد درخواست آژانس بین المللی انرژی اتمی از سوی ایران و

4) پذیرش محدودیت هایی در مورد سطح و ظرفیت غنی سازی و آب سنگین توسط ایران.

در عین حال «جنگ جملات» در توافقنامه نهایی در پیش روی مذاکره کنندگان هسته ای ایران و قدرت های جهانی

است.

<dynamic-0#####>